Nuri (Tirat)

Oyunun Adı: Keşanlı Ali Destanı
Yazar: Haldun Taner

NURİ – (Nefes nefese girerek) Ben Nuri. (Klasik tra-gedyalardaki haberciler havasıyla soluk soluğa konuşarak) Ey bütün nizamların dışında kalan bir hiyanetin faili şaşkın kadın. Kaç. Her ne vasıta olursa gemi, araba, uçak, dolmuş, çöp kamyonu kaç. Zilha kaç.

Bohçacı Raziye o kadar gizli tutulan düğün haberini Sinekli'ye getirdiğinde ben Ali'nin yanında idim. Bursa bıçağı ile tırnaklarını kesiyordu. Raziye şom ağzını açıp da hali keyfiyeti nakledince Ali şöyle bir yumuldu. İyi mi? îlkin rengi attı. Gözleri kaydı. Gülmeyi denedi. Ah buna gülme değil, ağlama demek daha iyi olurdu. Kahkaha atmak istiyor ama boğuk sesi hıçkırık gibi çıkıyordu. Eli tabancasının kabzasına gitti. Biz ilkin kendini intihar edecek sandık. İstidacı Derviş, Beşvakit Niyazi, Bileyci Temel ortaya atıldılar. «Sana yapılan bu hakaret bize yapılmış sayılır» dediler. «Ey Kurşuncu Hasibe Bacının asil oğlu Ali, ruhsat ver senin öcünüolmak şerefi bize müyesser olsun» dediler. İyi mi? Onun üzerine Ali onları eliyle itti. «Zilha'yı onlara ram edersem bana da anlı şanlı Keşanlı Ali demesinler» diye kükredi. iyi mi? Şerif Abla işin sarpa sardığını görünce, «Koş, Zilha'ya haber ilet, hemen kaçsın» diye beni sana yolladı. Arka patikadan bir çığ gibi kendimi Şerbet Deresi yoluna attım. Şerif Ablanın helalarını temizleyen belediye hortumlusuna atlayıp buraya uçtum. Ali, tabanca elinde yolda geliyor abla. Kaç Zilha, kaç anam. Her ne vasıta olursa gemi, araba, uçak, dolmuş, çöp kamyonu kaç anam…

(Bir maraton habercisi gibi yıkılır.)